

10 Μαΐου, 1996

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΣ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 425/90)

*Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Ιεραρχική προσφυγή — Οι δυνατότητες
: ενεργείας της Αρχής κατά το Άρθρο 4Α του Ν.84/84 — Το ζήτημα της
εγκυρότητας της απόφασής της όταν η καθ' ης η ιεραρχική προσφυγή
απόφαση πάσχει — Έγκυρη η απόφαση της Αρχής εάν συνιστά νέα
απόφαση και όχι επικύρωση της προσβαλλομένης — Περιστάσεις 5
στην κριθείσα περίπτωση.*

*Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως
— Έλλειψη αιτιολογίας — Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Απόφαση 10
επί ιεραρχικής προσφυγής — Στερούμενη αιτιολογίας — Οι παράμε-
τροι της παράβασης με βάση το νομοθετικό καθεστώς και τη δικαστι-
κή διαδικασία.*

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της απορρίψεως του αιτήματός του για 15
άδεια αστικού ταξί και από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών κατόπιν
ιεραρχικής προσφυγής σε αντίθεση με αντίστοιχα αιτήματα άλλων
που ικανοποιήθηκαν.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση απο- 20
φάσισε ότι:

1. Το Ανώτατο Δικαστήριο σε σειρά αποφάσεών του έχει ακυρώσει 15
αποφάσεις της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με τις οποίες επι-
κύρωσε αποφάσεις της Αρχής Αδειών που λήφθηκαν κατά το χρό-

νο της μη νόμιμης συγκρότησής της αν και η συγκρότηση της Α.Α.Α. ήταν νόμιμη.

5 Το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο στην προκειμένη περίπτωση η επίδικη απόφαση αποτελεί νέα απόφαση της Α.Α.Α. ή επικύρωση της νομικά ανυπόστατης απόφασης της Αρχής Αδειών, υπό το φως του Άρθρου 4Α του Ν.84/84.

10 Έχοντας υπόψη όλα τα στοιχεία που βρίσκονται ενώπιον του Δικαστηρίου θεωρείται ότι στην παρούσα υπόθεση η επίδικη απόφαση είναι στην ουσία νέα απόφαση της Α.Α.Α. και ότι δεν αποτελεί επικύρωση της νομικά ανυπόστατης απόφασης της Αρχής Αδειών. Κατά συνέπεια δεν επηρεάζεται από την προγενέστερη και νομικά πάσχουσα απόφαση της Αρχής Αδειών. Είναι φανερό

15 ότι η Α.Α.Α. έχει προβεί σε νέα έρευνα των δεδομένων. Η Α.Α.Α. ζήτησε και πήρε στοιχεία από αρμόδια τμήματα και μετά από αξιολόγησή τους αποφάσισε ότι για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες της περιοχής θα έπρεπε να χορηγηθούν 30 συνολικά νέες άδειες

20 αντί 18 που είχε αποφασίσει η Αρχή Αδειών. Στη συνέχεια προέβη στην εξέταση όλων των ιεραρχικών προσφυγών που υποβλήθηκαν και επέλεξε τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στους οποίους έκρινε ότι θα έπρεπε να χορηγηθούν οι άδειες. Το γεγονός ότι η απόφαση της Α.Α.Α. είχε το ίδιο περιεχόμενο με εκείνο της Αρχής Αδειών, δηλαδή αρνητικό ως προς τον αιτητή, δε σημαίνει ότι με την επίδικη

25 απόφαση η Α.Α.Α. απλώς επικύρωσε τη νομικά ανύπαρκτη απόφαση της Αρχής Αδειών. Η επίδικη απόφαση είναι νέα και νομικά έγκυρη απόφαση.

30 2. Δε χρειάζεται να εξεταστούν όλοι οι λόγοι ακυρότητας που πρόβαλε ο αιτητής γιατί ο πρώτος λόγος ακυρότητας που αφορά την έλλειψη αιτιολογίας της επίδικης απόφασης ευσταθεί.

35 Το Άρθρο 5(8) και (9) του Νόμου αναφέρεται στις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί ο ιδιοκτήτης δηλαδή ότι είναι καλού χαρακτήρα και ότι η μεταφορική επιχείρηση θα είναι το κύριο του επάγγελμα. Το Άρθρο 5(13) προνοεί ότι οι διατάξεις του Νόμου θα εφαρμόζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να παρέχουν στους ενδιαφερόμενους ίση ευκαιρία κτήσεως κέρδους. Το δε Άρθρο 9(1)(3) απαριθμεί τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά

40 την άσκηση της διακριτικής εξουσίας για χορήγηση άδειας οδικής χρήσεως ταξί, όπως για παράδειγμα το βαθμό που οι ανάγκες της συγκεκριμένης περιοχής εξυπηρετούνται επαρκώς, το βαθμό στον οποίο ο αιτητής θα μπορεί να παρέχει τις απαιτούμενες υπηρεσίες κ.λ.π.

Η Α.Α.Α. δεν εξειδικεύει τους λόγους για τους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερθείσες πρόνοιες του Νόμου η ιεραρχική προσφυγή του αιτητή έπρεπε να απορριφθεί. Η απλή παραπομπή στα κριτήρια του Νόμου τα οποία μπορούν να εφαρμοστούν για οποιαδήποτε περίπτωση, είναι γενική και αόριστη και δε συνιστά επαρκή αιτιολογία. 5

Οι ισχυρισμοί της δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν πρόσωπα παντρεμένα με μικρά παιδιά και χωρίς μόνιμη ή δική τους δουλειά σ' αντίθεση με τον αιτητή που είχε παιδιά μεγάλα και εισοδήματα από δική του δουλειά, ακόμα κι αν θεωρηθούν ότι εμπίπτουν στις πρόνοιες των σχετικών άρθρων δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη γιατί είναι ισχυρισμοί που προβλήθηκαν εκ των υστέρων από τη δικηγόρο της καθ' ης και δεν μπορούν να αποτελέσουν μέρος της αιτιολογίας της επίδικης απόφασης. Η αιτιολογία πρέπει να δίνεται στον ουσιαώδη χρόνο της έκδοσης της απόφασης. 10 15

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

P.I.K. ν. Καραγιώργη και Άλλων (1991) 3 Α.Α.Δ. 159,

Γεωργίου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563, 25

Ζύγκας ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2218,

Δημητρίου ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1421,

30

Parageorghiou ν. Republic (1984) 3 C.L.R. 1348,

Golden Trans Ltd ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1559,

G & S Kozakos Carriers Ltd ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1994) 4 Α.Α.Δ. 1883, 35

Αχιλλέως ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 565,

JMC Polytrade ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 294.

40

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής

Αδειών με την οποία απορρίφθηκε η Ιεραρχική Προσφυγή του Αιτητή εναντίον της αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών για τη χορήγηση στον Αιτητή άδεια οδικής χρήσεως Αστικού ταξί με έδρα την Πάφο.

5

Σ. Καραπατάκης, για τον Αιτητή.

Μ. Τσιάππα, για τους Καθ' ων η Αίτηση.

10

Α. Ευσταθίου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος 1.

Cur. adv. vult.

15 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

20 “Α. Δήλωσιν του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η πράξις και ή απόφασις των καθ' ων η αίτησις ημερομηνία 30.4.90 διά της οποίας απερρίφθη η Ιεραρχική Προσφυγή του αιτητού εναντίον της αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών και ή διά της οποίας οι καθ' ων η αίτησις ηρηθήμισαν την χορήγησιν εις τον αιτητήν άδειας οδικής χρήσεως Αστικού ταξί με έδραν την Πάφον είναι άκυρος και ή εστερημένη έννομου αποτελέσματος.

25

Β. Δήλωσιν του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφασις των καθ' ων η αίτησις να χορηγήσουν εις τους Μιχαλάκη Κωμοδρόμου, Πέτρο Νικολάου, Γεώργιον Αντωνίου, Δημήτρη Ιωάννου και Φίλιππο Ομήρου αντί του αιτητού είναι άκυρος και εστερημένη παντός νομικού αποτελέσματος.”

30

Η προσφυγή εναντίον του ενδιαφερομένου μέρους αρ. 5 Φίλιππου Ομήρου, απεσύρθη στις 7.3.91.

35

Ο αιτητής με αίτηση ημερ. 12.9.86 είχε ζητήσει από την Αρχή Αδειών άδεια οδικής χρήσης αστικού ταξί με έδρα και χώρο στάθμευσης το αεροδρόμιο Πάφου στην αστική τροχαία περιοχή Πάφου σε σχέση με 1 καινούργιο όχημα.

40

Η πιο πάνω αίτηση απορρίφθηκε από την Αρχή Αδειών σε συνεδρία της που έγινε στις 16.5.1989 και η σχετική αρνητική απόφαση κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερ. 20.5.1989 με το δικαιολογητικό ότι “δεν κατέστη δυνατή η επιλογή σας λόγω του περιορισμένου αριθμού αδειών οι οποίες εδόθησαν και του μεγάλου αριθμού των αιτητών για τη χορήγηση αδειών αστικών ταξί

στην επαρχία Πάφου”.

Η Αρχή Αδειών κατά την πιο πάνω συνεδρία της αρνήθηκε επίσης τη χορήγηση αδειών στα ενδιαφερόμενα μέρη Μιχ. Κωμοδρόμο και Π. Νικολάου.

5

Τόσο τα πιο πάνω ενδιαφερόμενα μέρη, όσο και ο αιτητής άσκησαν ιεραρχικές προσφυγές στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών (Α.Α.Α.) εναντίον των αρνητικών αποφάσεων της Αρχής Αδειών.

10

Στα ενδιαφερόμενα μέρη Γ. Αντωνίου και Δημ. Ιωάννου είχαν χορηγηθεί από την Αρχή Αδειών κατά τη συνεδρία της ημερ. 16.5.89 άδειες οδικής χρήσης αστικού ταξί με έδρα το αεροδρόμιο και την πόλη Πάφου αντίστοιχα. Αυτές οι αποφάσεις δε προσβλήθηκαν από τον αιτητή με ιεραρχική προσφυγή. Ιεραρχικές προσφυγές εναντίον αυτών ασκήθηκαν στην καθ’ ης η αίτηση από πρόσωπα που δεν είναι διάδικοι στην παρούσα προσφυγή.

15

Η Α.Α.Α. στη συνεδρία της ημερ. 26.3.90 (Παράρτημα 39) επικύρωσε την απόφαση της Αρχής Αδειών να αρνηθεί στον αιτητή την αιτούμενη άδεια όπως και τις αποφάσεις να χορηγηθούν στα ενδιαφερόμενα μέρη Γ. Αντωνίου και Δημ. Ιωάννου οι σχετικές άδειες. Οι αποφάσεις της Αρχής Αδειών να αρνηθεί τη χορήγηση των σχετικών αδειών στα ενδιαφερόμενα μέρη Μιχ. Κωμοδρόμο και Π. Νικολάου ακυρώθηκαν από την καθ’ ης η αίτηση και παραχωρήθηκαν άδειες στα εν λόγω ενδιαφερόμενα μέρη.

20

25

Κατά την εξέταση όλων των ιεραρχικών προσφυγών που ασκήθηκαν η Α.Α.Α. ανέφερε ότι έπρεπε πρώτα να αποφασιστεί κατά πόσο υπήρχαν ανάγκες για τη χορήγηση νέων αδειών ταξί σύμφωνα με το άρθρο 9(3)(α)(ι) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982 όπως τροποποιήθηκε, (ο Νόμος). Στη συνέχεια έκανε αναφορά στα στοιχεία που πήρε από το Τμήμα Στατιστικής και Ερευνών αναφορικά με τον πληθυσμό των αστικών τροχαίων περιοχών Πάφου και Λευκωσίας και στους αντίστοιχους αριθμούς αδειούχων αστικών ταξί για σκοπούς σύγκρισης και συμπέρανε ότι με βάση απλώς την αναλογία πληθυσμού η αστική τροχαία περιοχή Πάφου χρειαζόταν 50 άδειες για την εξυπηρέτηση του γηγενούς πληθυσμού της. Μετά, αφού έλαβε υπόψη στοιχεία από τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού αναφορικά με τον αριθμό τουριστικών κλινών, όπως επίσης και στοιχεία από το Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας αναφορικά με τον αριθμό αφίξεων και αναχωρήσεων από το αεροδρόμιο Πάφου, καθώς και άλλα σχετικά στοιχεία που είχε ενώπιόν της, κατέληξε στο συμπέρασμα

30

35

40

5 ότι στην αστική τροχαία περιοχή Πάφου υπήρχαν ουσιαστικές μεταφορικές ανάγκες για την ικανοποίηση των οποίων θα έπρεπε να χορηγηθούν 30 συνολικά νέες άδειες. Στη συνέχεια η καθ' ης αίτηση αφού επικαλέστηκε σχετικά άρθρα του Νόμου παράθεσε κατάλογο αιτητών στους οποίους παραχωρήθηκαν άδειες. Σ' αυτούς περιλαμβάνονταν τα ενδιαφερόμενα μέρη αλλά όχι ο αιτητής στην παρούσα προσφυγή. Η ιεραρχική προσφυγή του αιτητή και οι προσφυγές άλλων προσφευγόντων απορρίφθηκαν και επικυρώθηκαν οι σχετικές αποφάσεις της Αρχής Αδειών. Η απόφαση της Α.Α.Α. για απόρριψη της ιεραρχικής προσφυγής κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερ. 30.4.90 και ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

15 Ο δικηγόρος του αιτητή πρόβαλε τους ακόλουθους λόγους ακυρότητας:

- 20 (α) Η επίδικη απόφαση στερείται αιτιολογίας γιατί δεν αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή του αιτητή ως επίσης και οι λόγοι για τους οποίους χορηγήθηκαν άδειες στα ενδιαφερόμενα μέρη.
- 25 (β) Παραβίαση της αρχής της ισότητας εφόσον υπήρξε δυσμενής διάκριση του αιτητή και παραβίαση των κανόνων της χρηστής διοίκησης και της φυσικής δικαιοσύνης.
- (γ) Πλάνη περί τα πράγματα.
- 30 (δ) Λανθασμένη ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων του Νόμου ιδίως των άρθρων 5(8), 5(9), 5(13) και 9(3) που επικαλέστηκε η καθ' ης η αίτηση.
- 35 (ε) Η επίδικη απόφαση πάσχει γιατί έχει επικυρώσει νομικά ανυπόστατη πράξη της Αρχής Αδειών, η οποία ήταν κατά τον ουσιώδη χρόνο και σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *P.I.K. ν. Καραγιώργη και Άλλων* (1991) 3 Α.Α.Δ. σελ. 159, παράνομα συγκροτημένη.

40 Η δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση υποστήριξε τη νομιμότητα της επίδικης απόφασης και ισχυρίστηκε ότι αυτή λήφθηκε με βάση τα σχετικά άρθρα του Νόμου συμπεριλαμβανομένου και του άρθρου 5(13) που προνοεί ότι σ' όλους τους ενδιαφερομένους θα παρέχεται ίση ευκαιρία κτήσεως κέρδους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση είπε, σ' αντίθεση με τον αιτητή που είχε παιδιά μεγάλα και παντρεμένα και εισοδήματα από δική του δουλειά σαν σουβλιτζής,

όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν πρόσωπα παντρεμένα με μικρά παιδιά και χωρίς μόνιμη ή δική τους δουλειά. Υπό το φως των σχετικών προνοιών του Νόμου και των γεγονότων που τέθηκαν ενώπιον της καθ' ης, η απόφασή της ήταν εύλογα επιτρεπτή.

5

Σε σχέση με τον τελευταίο λόγο ακυρότητας που προβλήθηκε η δικηγόρος της καθ' ης δεν αμφισβητεί ότι κατά το χρόνο λήψης της απόφασης της Αρχής Αδειών τα μέλη της Αρχής Αδειών ήταν διορισμένα δυνάμει του περί Ορισμένων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Διορισμός Διοικητικών Συμβουλίων) Νόμου του 1988 (Ν.149/88), μερικές από τις διατάξεις του οποίου κηρύχθηκαν αντισυνταγματικές στη **P.I.K. ν. Καραγιώργη και Άλλων** (ανωτέρω). Προσέθεσε όμως ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν προσβάλλεται η νομιμότητα της απόφασης της Αρχής Αδειών αλλά εκείνη της Α.Α.Α. τα μέλη της οποίας ήταν διορισμένα με βάση το άρθρο 4 του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς (Τροποποιητικού) Νόμου του 1984 (Ν. 84/84).

10

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο σε σειρά αποφάσεων του έχει ακυρώσει αποφάσεις της Α.Α.Α. με τις οποίες επικύρωσε αποφάσεις της Αρχής Αδειών που λήφθηκαν κατά το χρόνο της μη νόμιμης συγκρότησης της αν και η συγκρότηση της Α.Α.Α. ήταν νόμιμη. (Βλ. μεταξύ άλλων **Γεωργίου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών** (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563, **Ζύγκας ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 2218 και **Δημητρίου ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 1421.

20

25

Το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί στη συνέχεια είναι κατά πόσο στην προκειμένη περίπτωση η επίδικη απόφαση αποτελεί νέα απόφαση της Α.Α.Α. ή επικύρωση της νομικά ανυπόστατης απόφασης της Αρχής Αδειών.

30

Σύμφωνα με το άρθρο 4Α του Ν. 84/84 η Α.Α.Α. έχει τις εξής εξουσίες:

- “(α) να επικυρώσει την προσβληθείσαν απόφαση”
- (β) να ακυρώσει την προσβληθείσαν απόφαση”
- (γ) να τροποποιήσει την προσβληθείσαν απόφαση”
- (δ) να προβή η ίδια εις έκδοσιν νέας αποφάσεως εις αντικατάστασιν της προσβληθείσης”
- (ε) να παραπέμψη την υπόθεσιν εις την αρχήν αδειών, διατάσσουσα ταύτην να προβή εις ωρισμένην ενέργειαν.”

35

40

Έχοντας υπόψη όλα τα στοιχεία που βρίσκονται ενώπιον του Δικαστηρίου θεωρώ ότι στην παρούσα υπόθεση η επίδικη απόφα-

ση είναι στην ουσία νέα απόφαση της Α.Α.Α. και ότι δεν αποτελεί επικύρωση της νομικά ανυπόστατης απόφασης της Αρχής Αδειών. Κατά συνέπεια δεν επηρεάζεται από την προγενέστερη και νομικά πάσχουσα απόφαση της Αρχής Αδειών. Είναι φανερό ότι η Α.Α.Α. έχει προβεί σε νέα έρευνα των δεδομένων. Η καθ'ης η αίτηση ζήτησε και πήρέ στοιχεία από αρμόδια τμήματα και μετά από αξιολόγηση τους αποφάσισε ότι για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες της περιοχής θα έπρεπε να χορηγηθούν 30 συνολικά νέες άδειες αντί 18 που είχε αποφασίσει η Αρχή Αδειών. Στη συνέχεια προέβη στην εξέταση όλων των ιεραρχικών προσφυγών που υποβλήθηκαν και επέλεξε τους αιτητές στους οποίους έκρινε ότι θα έπρεπε να χορηγηθούν οι άδειες. Το γεγονός ότι η απόφαση της Α.Α.Α. είχε το ίδιο περιεχόμενο με εκείνο της Αρχής Αδειών, δηλαδή αρνητικό ως προς τον αιτητή, δε σημαίνει ότι με την επίδικη απόφαση η Α.Α.Α. απλώς επικύρωσε τη νομικά ανύπαρκτη απόφαση της Αρχής Αδειών. Η επίδικη απόφαση είναι νέα και νομικά έγκυρη απόφαση.

Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός αυτός του δικηγόρου του αιτητή κρίνεται αβάσιμος και απορρίπτεται.

Δεν χρειάζεται να εξεταστούν όλοι οι λόγοι ακυρότητας που πρόβαλε ο αιτητής γιατί έχω την άποψη πως ο πρώτος λόγος ακυρότητας που αφορά την έλλειψη αιτιολογίας της επίδικης απόφασης ευσταθεί.

Έχοντας υπόψη το περιεχόμενο του Παραρτήματος 39, το οποίο περιέχει την επίδικη απόφαση είναι κατά την άποψή μου καθάρο ότι δε δίνεται οποιαδήποτε αιτιολογία για την απόρριψη της ιεραρχικής προσφυγής του αιτητή. Η Α.Α.Α. αφού αναφέρθηκε στα στοιχεία που είχε περισυλλέξει και αφού προέβη στην αξιολόγησή τους αποφάσισε ότι θα έπρεπε να είχαν χορηγηθεί συνολικά 30 νέες άδειες. Στη συνέχεια το σχετικό πρακτικό συνεχίζει ως εξής:

“Αφού εξετάσαμε τις περιπτώσεις όλων των προσφευγόντων και των ενδιαφερομένων μερών ενώπιόν μας με βάση τα κριτήρια του νόμου, δηλ. τα άρθρα 5(8), 5(9), 5(13) και 9(1)(3) του νόμου κρίνουμε ότι οι εν λόγω άδειες θα πρέπει να δοθούν στους εξής:”

(Ακολουθεί κατάλογος με τα άτομα στα οποία χορηγήθηκαν άδειες, και στο τέλος των πρακτικών αναφέρονται μεταξύ άλλων οι αριθμοί των ιεραρχικών προσφυγών που απορρίφθηκαν ανάμεσα στις οποίες περιλαμβάνεται και αυτή του αιτητή χωρίς οποι-

αδήποτε αιτιολογία).

Το άρθρο 5(8) και (9) του Νόμου αναφέρεται στις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρεί ο ιδιοκτήτης δηλαδή ότι είναι καλού χαρακτήρα και ότι η μεταφορική επιχείρηση θα είναι το κύριο του επάγγελμα. Το άρθρο 5(13) προνοεί ότι οι διατάξεις του Νόμου θα εφαρμόζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να παρέχουν στους ενδιαφερόμενους ίση ευκαιρία κτήσεως κέρδους. Το δε άρθρο 9(1)(3) απαριθμεί τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την άσκηση της διακριτικής εξουσίας για χορήγηση άδειας οδικής χρήσεως ταξί, όπως για παράδειγμα το βαθμό που οι ανάγκες της συγκεκριμένης περιοχής εξυπηρετούνται επαρκώς, το βαθμό στον οποίο ο αιτητής θα μπορεί να παρέχει τις απαιτούμενες υπηρεσίες κ.λ.π.

Η Α.Α.Α. δεν εξειδικεύει τους λόγους για τους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερθείσες πρόνοιες του Νόμου η ιεραρχική προσφυγή του αιτητή έπρεπε να απορριφθεί. Η απλή παραπομπή στα κριτήρια του Νόμου τα οποία μπορούν να εφαρμοστούν για οποιαδήποτε περίπτωση, είναι γενική και αόριστη και δεν συνιστά επαρκή αιτιολογία (βλ. *Papageorghiou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1348, *Golden Trans Ltd v. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1559 και *G & S KOZAKOS CARRIERS LTD v. Α.Α.Α* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1883).

Οι ισχυρισμοί της δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση ότι όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν πρόσωπα παντρεμένα με μικρά παιδιά και χωρίς μόνιμη ή δική τους δουλειά σ' αντίθεση με τον αιτητή που είχε παιδιά μεγάλα και εισοδήματα από δική του δουλειά, ακόμα κι αν θεωρηθούν ότι εμπίπτουν στις πρόνοιες των σχετικών άρθρων δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη γιατί είναι ισχυρισμοί που προβλήθηκαν εκ των υστέρων από τη δικηγόρο της καθ' ης και δεν μπορούν να αποτελέσουν μέρος της αιτιολογίας της επίδικης απόφασης. Η αιτιολογία πρέπει να δίνεται στον ουσιαστικό χρόνο της έκδοσης της απόφασης (βλ. *Μαρούλλα Αχιλλέως ν. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 565 και *JMC Polytrade v. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 294).

Με βάση τα πιο πάνω η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα υπέρ του αιτητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.